

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Jeg takker Udvalgets Flertal for den afgivne Betænkning og for det udmærkede Arbejde, der er udført.

Det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (K. Pedersen) sagde, at det var besynderligt med de mange Ændringsforslag, der var stillet, og at det ærede Medlem allerede ved første Behandling havde gjort opmærksom paa, at saadanne vilde blive nødvendige, og at det vilde blive nødvendigt at ændre i andre Love. Disse Udtalelser forudsatte ikke nogen stor Spaadomsevne, idet jeg i min Forelæggelsestale samme Dag udtalte, at jeg ønskede at gøre det høje Landsting opmærksom paa, at Finansministeren og Socialministeren her i Landstinget vilde fremsætte Lovforslag om de af Udligningen følgende Ændringer i Statsejendoms-katteloven og Socialreformen, ligesom jeg ønskede at gøre det høje Landsting opmærksom paa, at der her i Tinget vilde være at indføre de fornødne Overgangsbestemmelser med Hensyn til Tidspunktet for Lovens praktiske Gennemførelse. Efter denne Indledning i min Tale maa jeg altsaa mene, at der ikke hørte særlig stor Spaadomsevne til at fastslaa, at saadanne Ændringsforslag vilde blive fremsat.

Jeg maa maaske i Anledning af de Udtalelser, som det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Korsgaard) fremsatte om, at det alligevel var godt, at vi havde Landstinget endnu, fremkomme med et lille Korrektiv til den Fremstilling, det ærede Medlem gav af, hvad der var sagt forud for Landstingsvalget. Det ærede Medlem sagde, at dengang lød det altid, at det, man først og fremmest skulde af med, var Landstinget. Det kan jeg ikke erkende. Nej, det lød altid, at det, man først og fremmest maatte af med, var det daværende Landstingsflertal, og naar vi var kommet af med dette Landstingsflertal, vilde det nye Landstingsflertal og Folketingsflertallet samarbejde paa udmærket Maade, medens Arbejdet paa Landstingets Afskaffelse fuldbyrdedes. Jeg kan ikke se rettere, end at indtil denne Dag er Programmet ikke alene fulgt, men det er opfyldt til Punkt og Prikke, og jeg ser ikke, at der kan indvendes noget som helst sagligt imod, som det er gaaet.

I de forholdsvis faa Bemærkninger, jeg skal fremsætte i Dag, vil jeg begynde

med at anerkende — som Udvalgets ærede Ordfører (V. Buhl) i Virkeligheden ogsaa gjorde det — den principielle Ændring, der i de senere Aar er sket i Partiet Venstres Stilling over for Spørgsmaalet om Skatteudligning. Man har nu principielt tiltraadt Tanken om en Skatteudligningsordning som en, skal vi sige, konstruktiv Nydannelse i dansk Skattepolitik. Jeg erindrer endnu, at i de første Aar, jeg sad i Rigsdagen, var en af de Ting, Venstre altid hævdede, naar jeg sammen med adskillige andre fremdrog Spørgsmaalet om Uligheden i de kommunale Skattebyrder, at man ikke maatte tage Byrderne fra Kommunerne, hvilket Standpunkt man indtog med den efter min Mening forkerte Begrundelse, at det ikke kunde gøres, uden at Ansvaret toges fra Kommunerne. Derfor var Venstre for 10 Aar siden endnu Modstander af, at Byrderne overflyttedes fra Kommunerne til Staten, det, Venstre nu i saa høj Grad vil.

Jeg er glad for, at man principielt er gaaet over paa den Linie, jeg, saa længe jeg har talt om disse Forhold i Rigsdagen, har været Tilhænger af, og jeg takker ogsaa for, at man principielt har tiltraadt forskellige Ting i det foreliggende Lovforslag. Man er gaaet med til, at det Udligningsbeløb, der i første Omgang kan blive Tale om som praktisk gennemførligt, bliver 85 Mill. Kr. Man har endvidere tiltraadt de Anskuelse, som Lovforslaget allerede i forrige Rigsdagssamling, da Sagen først forelagdes i Folketinget, var Udtryk for, nemlig at det var en Nødvendighed, at en saadan Udligningsordning byggede paa, at den Del af de nye Skatter, der udgjordes af Indkomstskatterne, maatte være bevægelige efter Behovet. Jeg blev dengang modsagt meget stærkt af Oppositionen i Folketinget; fra konservativ Side sagde man endogsaa, at det ikke var i Overensstemmelse med Grundloven, at Finansministeren efter skiftende Behov kunde forhøje og nedsætte disse Beløb. Jeg takker ogsaa for, at Venstre i sit Forslag har accepteret dette Synspunkt. Endvidere takker jeg for, at Venstre har accepteret den Skala paa Indkomstskatterne, der er foreslaaet i Udligningsforslaget.

Efter at vi er naaet dertil, kommer imidlertid Forskellen i Venstres og Regeringens Opfattelse frem, idet Venstre har den principielle Opfattelse, at alle de nye Skatter,